

□□□□□□□□ தசீயவாதம் தமிழ்ச் சமஸ்கத்தை எத்தகைய மூட்டுச் சந்திற் கொண்டு வந்து விட்பிரகுகிறது என்பதைப் பற்றி நாம் ஆழச் சிந்திக்க வேண்டிய தருணங்கள் அபிக்கடி வருகின்றன. ஆனாலும் நாம் அதைச் செய்யத் தவறுகிறோம். தசீயமே அடிப்படையானது, மற்ற மூரண்பாட்கள் இரண்டாம் பட்சமானவை என்று சிலர் புதிய தத்துவங்களை முன்வைத்துப் பதினாறு தாண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இப்போது தசீயவாதத்தையிடப் பிரதசீவாதத்தையே முன்னிறுத்துகிற போக்குக்களுக்கும் முகங்கொடுக்க

மூயலாத நிலையில் தசீயவாதம் தடமாறுகிறது. எத்தனையோ இயக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு உள்மோதல்களாலும் இயக்கங்களிடையிலான மோதல்களாலும் தமிழ்ச் சமஸ்கம் வீணான உயிரிழப்புக்களைச் சந்தித்திருக்கிறது. அன்று தமிழ் இடதுசாரிகளை மட்டுமன்றித் தமிழ் ஈழக் கோரிக் கைகளை நிபந்தனையின்றி ஏற்க மறுத்த எல்லாரையுமே துரோகிகள் என்று பட்டஞ் சூட்டிப் பழித்த தமிழ்த் தசீயவாத இளைஞர் குழுக்கள் இப்போது எங்கே போய் நிற்கின்றன? யாருடைய நிழலை நாட்கின்றன? யாருக்காகப் பணியாற்றுகின்றன?

எவரதும் மனமாற்றத்தையையப்படுத்தக்கூடிய விதமாகத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் மமே பாடா ஏற்பட்டுள்ளதா? தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் வனென்றெடுக்கப்பட்டுள்ளனவா? தமிழ்த் தசீய இனத்தின் சூயநிரணய உரிமை ஏற்கப்பட்டுள்ளதா? தமிழ் மக்களின் வாழ்விடங்கள் மீது அவர்களது உரிமை மதிக் கப்பட்டிருக்கிறதா? இன்று தமிழ் மக்களின் தசீய இனப்பிரச்சினையை தசீய இனமொன்றின் மீதான தசீய இன ஒடுக்கலாகவும் அதற்கெதிராக போராட்டம் சூயநிரணய அடிப்படையிலான ஒரு தீர்வுக்கான போராட்டமாகவும் கருதப்படுவதற்கு மாறாக ஒரு மனித உரிமைப் பிரச்சினையாகவே பசேப்படுகிற ஒரு சமீபநிலை எவ்வாறு உருவானது? அதை எவ்வாறு மாற்றுவது?

பதினெட்டாண்டுகட்கு முன்பு யாழ்ப்பாணத்தில் அன்னையர் முன்னணி ஒன்று, காணாமற் போன பிள்ளைகள் பற்றி எழுச்சியுடன் ஊர்வலம் போய் உரிமைக் குரல் எழுப்பியதை மனதில் இரூத்தி, ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணையாளரின் மலம் தங்கள் பிள்ளைகளை மீட்டுத் தருமாறு கேட்டுத் தாய்மார் ஒரு தமிழ் அரசியல்வாதியின் காலில் விழுந்து கேட்டுக் கொள்ளும் காட்சியை அதனுடன் ஒப்பிடும் போது தமிழ் மக்களின்

விடுதலை உணர்வு எங்கே வந்து நிற்கிறது என்று கடைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டக் காலத்திலிருந்தே மீட்பர்களின் அரசியல் தான் இருந்து வருகிறது. அதற்கு முதல் மட்டுக்குடி மயேப்பர்களின் அரசியல் இருந்து வந்தது. சட்டசபையிலும் பாராளுமன்றத்திலும் ஆங்கிலத்தில் பச்சி வனென்று தருகிற தலைவர்களை நம்பி இருந்த சமீபம் பிறகு சத்தியாகிரகம் செய்து சமஷ்டி பெற்றுத்தர முடியும் என்கிற அரசியல் தலைமையை நம்பியது. தமிழ் பச்சும் மக்கள் பற்றி நிறையவே பச்சப்பட்டது. ஆனாலும், தமிழரைத் தமிழர் சாதியின் பரோலும் வம்சாவளியின் பரோலும் பிரதேசத்தின் பரோலும் ஏறி மிதிக்கிறது பற்றிக் கண்டுவங் காணாமலே தமிழ்த் தேசியத் தலைமைகள் செயற்பட்டன.

முஸ்லிம்களின் தனித்துவம் பற்றியும் மலையக மக்களின் தனித்துவம் பற்றியும் எப்போதிருந்தோ சொல்லி வந்தவர்கள் தமிழ் மக்களைப் பிளவுபடுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்று நினைக்கப்பட்டனர். வடக்கு - கிழக்கு இணைந்த சமஷ்டியோ அதே அடிப்படையில் அமைந்த தமிழீழமோ எந்த வகையில் முஸ்லிம்களதும் மலையகத் தமிழரதும் தேசிய இனப்பிரச்சினையைக் குத்தீர்வு வழங்கும் என்பது பற்றி எள்ளளவும் அக்கறையில்லாமலே சமஷ்டிக் கோரிக்கையும் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும் முன்வைக்கப்பட்டன. இவற்றை விமர்சித்தவர்கள் தமிழ்த் துரோகிகளாகக் காட்டப்பட்டனர்.

1976 ஆம் ஆண்டு தமிழீழத்தின் வளம் தர உங்களிடம் என்ன வலையைத் திட்டம் இருக்கிறது என்று ஒரு பகிரங்க விவாதத்தின் போது கம்யூனிஸற்றான சண்முகதாசன் தமிழர் விடுதலையைக் கட்டணியின் தருமலிங்கத்தின் நடுவர் ஒற்றேற்றர் சம்பிரமணியத்தின் முன்னிலையிற் கட்டப்போது, தருமலிங்கம் கற்றிய பதில் "அது எங்கள் இரகசியம்" என்பது தான். அந்த இரகசியமும் சிதம்பர இரகசியம் மாதிரி இல்லாத ஒரு இரகசியமே தான். தருமலிங்கத்தின் பதில் தப்பியபோடப் போதுமானதாக இருந்ததே ஒழிய நேர்மையானதல்ல என்பதைப் பலரும் அறிவர். ஆனாலும், அந்தவிதமான இரகசியங்களாலையே தமிழ் மக்கள் இன்னமும் வழிநடத்தப்படுகின்றனர்.

தமிழ் மக்கள் யார் யாரையோ எல்லாம் நம்புமாறு பல வழிகளிலும் வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். இந்தியா பற்றிய நம்பிக்கை ஒரு வகையில் இல்லாவிட்டால் இன்னொரு வகையில், வளர்க்கப்பட்டே வருகிறது. கட்சியாக பாரதீய ஜனதா கட்சியை நம்பினால் காரியம் கைபட்டும் என்கிற நம்பிக்கையை வளர்க்கிற முயற்சிகளில் வந்து நிற்கிறோம். இந்தியாவில் நாம் நம்புமாறு பரிந்துரைக்கப்படுகிற அரசியல் அமைப்புகளதும் அரசியல் தலைவர்களதும் எண்ணிக்கை இந்து கடவுளரின் எண்ணிக்கையை எப்போது தாண்டும் என்று என்னாற் கற்ற இயலாது. ஆனால், என்றாவது தாண்டும் என்று தான் நின்கை கிறனே. அமெரிக்கா, பிரித் தானியா, ஐரோப்பிய சமீகம், ஐ.நா. சபை, சர்வதேச சமீகம் என்று பலவற்று தவெ வங்களையேண்டிக் கொள்ளுவதில் தான் தமிழ் த் தலைமைகளது கவனங் குவிந்திருக்கிறது.

பலஸ்தீன மக்கள் எவ்வாறு நாடகமாடி ஏய்க்கப்பட்டார்கள் அவ்வாறே தமிழ் மக்களும் நாடகமாடி ஏய்க்கப்பட்டு வருகின்றனர். ஹமாஸ் இயக்கம் அந்த நாடகத்தின் நன்றாக அறிந்து அம்பலப்படுத்தியதால் அவர்கள் இஸ்ரேலினதும் அதன் எசமான நாட்டினதும் எசமான நாட்டின் கட்டாளிகளாலும் கடும்பயாகத் தண்டிக்கப்படுகிறது. எனினும், மக்கள் ஆதரவை அவ்வாறான தண்டனைகள் வலுப்படுத்துகின்றன. ஹமாஸ் எவ்வளவு துரம் மக்களுக்கு நெருக்கமாகிறதோ அவ்வளவுக்கு அது தோற்கடிக் க இயலாத ஒரு சக்தியாக இருக்கும். பலஸ்தீன மக்கள் இன்னமும் இன்னல்களிடையிலும் இடபாடங்களிடையிலும் அகதி முகாம்களிலும் வாழுகின்றனர். இருப்பிடங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டோரும் திரும்பி வருவது பற்றியும் தாயகம் பற்றியும் இன்னமும் பசுகின்றனர். இந்த விடயத்தில் தமிழ் நடத்தா வர்க்கத்தினரின் நிலையினின்று அவர்கள் ஆரோக்கியமான ஒரு வகையில் வறோபடுகின்றனர்.

விடுதலலை எனப் பது காலக் கெடு வதைத் து சொல்லப் படுவதல்ல. விடுதலலை எனப் பது எவரும் வந்து பற்றுத் தருவதுமல்ல. எந்தவொரு அரசியல் போராட்டத் தலமையையும் வழிகாட்டலாமே ஒழிய ஒரு சமீகத்தின் ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் திரள் தனது தோள்கள் மீது விடுதலையைப் போராட்டத்தின் ஏற்றுச் சூழ்ந்து முன் செல்லாத வரையில் விடுதலையை வெல்லப் படக் கட்டியதல்ல. ஒரு ஆயுதப் போராட்ட வற்றியை எடுத்து அதை விடுதலையாக மாற்றுகிற பணி மக்களுடையது. எனினும், தமிழ்த் தசேயவாத அரசியல் மரபில், மக்கள் அரசியல், மக்கள் போராட்டம் என்கிற கருத்தாக்கங்கள் இன்று வரையில் வரேன் றவிலல்லை. தமிழ் மக்களின் விடுதலையைக் குத்தகைக் காரர்கள் எவராலும் பற்றுத் தர இயலாது என்கிற உண்மையை நாம் மறக்கவிடலாகாது.

தொண்டமான, சந்திரசேகரன் போன்றோரின் துரோகங்கள் பற்றிக் கசப்புடன் பசேப்படுகிறது. ஆனால், மலையைக் தமிழருக்கு அவர்கள் சயெது வந்துள்ள துரோகத்தையிட அதிகமாக வடக்கு - கிழக்கின் தமிழர்கட்கு என்ன சயெதுள்ளனர்? முஸ்லிம் தலைவர்களை நம்ப முடியாது என்று பசேப்படுகிறது. அவர்களை முஸ்லிம் மக்களே நம்ப இயலவில்லை. அதுபோகத், தமிழ்த் தலைவர்களைத் தமிழ் மக்கள் நம்ப முடிகிறதா?

இன்று தமிழ்த் தசேய இனம் ஒரு அபாயகரமான திருப்புமுனையை நோக்கி நிற்கிறது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை பற்றிச் சர்வதசேத்தினதும் கவனத்தையார் ப்பது என்ற போக்கின் வழியாகத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையின் அடையாளத்தைய மாற்றுகிற அபாயம் இன்று நிஜமான ஒரு சாத்தியப் பாடாகி வருகிறது. இது மிகவும் ஆபத்தானது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை வறும்னே ஒரு மனிதாபிமானப் பிரச்சினையாக, அதிகிகள் பிரச்சினையாக, எல்லாவிடமும் கருணையை எதிர்பார்த்துக் கையேந்தி நிற்கிற ஒரு சமீகத்தின் மீதான கழிவிரக்கமாக ஓடக் குகிற திசையை நோக்கி நாம் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். இது தடுத்து நிறுத்தப் பட வேண்டியது.

உலகில் நீ தியையும் நியாயத்தையும் மனித உரிமையையும் மதிக்கிற எல்லாரது நட்பும் தமிழ் மக்களுக்கு தவேயானதும் பயனுள்ளது என்பதில் மறுப்பில்லை. ஆனால், அந்த நட்பு ஈவோருக்கும் இரப்போருக்கும் இடையிலான உறவாக இருக்கக்கூடாது. அது சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். ஓடுக்குமுறை தொடர்பான எப்பிரச்சினையும் கருணையினால் தீர்க்கப்பட்டதில்லை.

என்.ஜி.ஓ.க்கள் கருணையின் பரேலும் மனிதாபிமானத்தின் பரேலும் மக்களை மலேமும் மலேமும் அடிமதை தனத்திற்குள் அமிழ்த்துகின்றன. ஏகாதிபத்திய நாடுகள் என்.ஜி.ஓ.க்கள் மலம் தமது கருமங்களை ஆற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இந்த நாடு முழுவதையும் அடிமைப்படுத்த முனைப்பாக நிற்கின்றன அவையும் அவற்றின் ஏவலில் இயங்குகிற எந்த அரசாங்க நிறுவனமும் விடுதலைக்கு வழி செய்யப்போவதில்லை.

தமிழ் மக்கள் முழுமையாக அரசியல் விழிப்புப்பெறாமல் அவர்கட்கு விடுதலையும் இல்லலை விமோசனமும் இல்லை. அதுவரை கருணையின் பரோல் தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்தும் ஏமாற்றப்பட்டு வருவர்.

மறுபக்கம்

கோகர்ணன்